

Forligsmændene, men ogsaa for Voldgiftsretten, og man da vil tage denne sidste Chance for at opnaa saa meget som muligt. Ud fra disse Betragtninger kan vi fra vor Side altsaa absolut ikke gaa med til tvungen Voldgift.

Med Hensyn til de øvrige Ændringer, Lovforslaget bringer, kan vi fra vor Side tiltræde Ændringen i § 1, som gaar ud paa, at der skal udnævnes en Stedfortræder for Forligsmændene. De mange paa samme Tid udløbende Overenskomster paalægger Forligsmændene et mægtigt Arbejde, og det er da naturligt, at der findes en Stedfortræder for dem. Ændringen i § 2, som gaar ud paa, at Forligsmændene saa vidt muligt skal undersøge Forholdene indenfor fremmede Erhvervsomraader, hvor det konkurrence-mæssigt eller i anden Henseende er af Interesse — det vil altsaa ogsaa sige i Udlandet —, stiller jeg mig noget køligt til, bl. a. ud fra de samme Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Lundberg fremsatte. Thi det ærede Medlem har jo Ret i, at skal man have Oplysninger om Erhvervene, maa man ogsaa have Oplysninger om Leveforholdene o. s. v., og en Indsamling af saadant Materiale vil naturligvis i høj Grad udvide Forligsmændenes Arbejdsomraade, hvad der naturligt vil medføre, at Forligsinstitutionens Personale vokser og Udgifterne dertil forøges. Jeg stiller mig derfor ret tvivlende overfor Nytten af denne Ændring, men vi kan naturligvis tale derom i Udvalget. Derimod kan vi tiltræde den i § 3 foreslaaede Ændring, hvorefter Forligsmanden som Betingelse for Mægling kan stille Krav om, at Parterne skal udsætte en Arbejdsstandsning, idet dette Krav dog højest kan omfatte en Uge. Det er meget naturligt, at Forligsmændene, hvis de mener, der er Mulighed for Forlig, har Ret til at kræve Udsættelse af en Arbejdsstandsning i et saadant forholdsvis kort Tidsrum.

Jeg er noget betænkelig ved den nye Formulering, den højtærede Indenrigsminister har givet 1ste Stykke af § 4. Jeg mener ligesom det ærede Medlem Hr. Lundberg, at dette tenderer hen imod, at Forligsmændene i Stedet for kun at være Mæglere mellem Parterne nu ogsaa skal tage Hensyn til Berettigelsen af de Krav,

der stilles af Parterne. Jeg stiller mig derfor ogsaa paa dette Punkt noget tvivlende og vil gerne have dette Spørgsmaal nærmere undersøgt i Udvalget. Derimod kan vi tiltræde den næste Ændring i samme Paragraf, som gaar ud paa, at hvis Sagen ikke, inden den forelægges Forligsmanden, har været underkastet en Realitetsforhandling mellem Parterne, kan den vises tilbage til saadan Forhandling. Dette er for øvrigt kun en Fæstnelse i Lovsform af, hvad der allerede paa dette Omraade har fundet Sted, idet Forligsmanden adskillige Gange har vist en Sag tilbage til Forhandling mellem Parterne.

Derimod er der en Ændring, som ikke er foreslaaet, som jeg paa mit Partis Vegne vil gøre mig til Talsmand for, et Forslag, som er fremkommet indenfor Arbejdskommissionen og der er drøftet ret indgaaende, men som kun fik en halv Snes Stemmers Tilslutning, sikkert fordi mange af Kommissionens Medlemmer ikke havde den rigtige Opfattelse af dette Spørgsmaal. Talen er ikke om nogen stor Ændring. Jeg tænker paa det Sted i Loven, hvor der staar, at Formaalet med Forligsmandsinstitutionen er, at den skal medvirke til Bilæggelse af Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Jeg ønsker her tilføjet Ordene „og Funktionærer“, idet denne Lov jo ogsaa omfatter Funktionærerne, for saa vidt angaar Strids-spørgsmaal mellem en Arbejdsgiver og Funktionærer. Der har været Tilfælde af saadanne Stridigheder; det er heldigvis ikke almindeligt, at der opstaar Konflikter mellem disse to Parter, idet man søger at bevare et vist Tillidsforhold dem imellem. Der har imidlertid været et Tilfælde, i hvilket Forligsmanden har grebet ind, og jeg ønsker derfor særlig præciseret, at Loven gælder ogsaa for Funktionærer. Jeg ønsker det ikke mindst, fordi man fra socialdemokratisk Side stadig vil hævde, at den private Funktionærstand i Virkeligheden hører hjemme i de egentlige Arbej- deres Rækker, helst under de samvirkende Fagforbund, hvorimod vi fra vor Side mener, at det — som den store Part af disse Funktionærer ogsaa mener — er en Mellemand, en Part imellem de to Kategorier. Jeg fra min Side ønsker dette Forhold bevaret, og jeg ønsker derfor fast-